

tiden, kan jeg ikke tilbageholde den Ytring, at det vil blive et mærkeligt Program, som bestaaer i, at alle de i Endringsforslaget omtalte Paragrafer skulle gaae ud; det kan neppe antages at være nogen solid Basis for et kommende Ministerium.

Ischærning: Jeg troer ikke, at jeg har tilegnet mig Originaliteten af denne Idee, og det var altsaa slet ikke nødvendigt at fremhæve den. Det var heller ikke originalt, naar der blev gjort opmærksom paa, at de Paragrafer, som jeg her foreslaaer at lade udgaae, derfor ikke ophøre at være til; thi jeg har netop beghndt med at sige, at de blive ved med at bestaae, eftersom de i Forfatningen af 18de November gjaldt saavel for Fællesskabet som for det særlige Kongerige. Det var altsaa heller ikke noget Nyt; men jeg kan ikke gjøre for, at man ikke huster, hvad jeg oftere har gjentaget. Det er heller ikke noget Nyt fra min Side, naar jeg har sagt, at Grundloven af 18de November ikke hører op ved mit Forslag, eftersom netop den Deel, jeg kalder Kongeloven for Kongeriget, saavelsom for Monarchiet, staaer i den; men naar jeg siger, at Rigsraadet hører op at have Gyldighed, mener jeg virksom Gyldighed, eftersom det kun har Gyldighed ligeoverfor Fællesskabet, og naar der ikke findes Fællesskabet, saaledes som disse ere definerede i den nævnte Forfatnings § 55, er der heller ikke længere nogen Virksomhed for Rigsraadet. Det er i den Betydning, jeg mener, at Rigsraadet hører op som virksomt, skjøndt Grundloven af 18de November bestaaer gjennem Kongeloven, og forsaavidt der, forinden Forfatningen aldeles ophørte, igjen kunde vindiceres noget Fællesskab, hvorved der altsaa paany kom til at være fælles Anliggender tilstede, havde Rigsraadet sin fulde Virksomhed og Gyldighed; men nu har det ikke nogen Virksomhed.

Formanden: Jeg maa meget beklage, at det ærede Medlem nødsager mig til gjentagende at gjøre Indsigelse mod Berettigelsen af den Udtalelse, at Rigsraadet ikke gyldigt bestaaer.

Ischærning: Den ærede Formand tage det ikke ilde op; det var kun Svaret paa, hvad der er bebrejdet mig fra en anden Side.

Formanden: Men det er dog en Mening, som det ærede Medlem desuagtet ikke her kan udtale.

Ville: Blandt de Paragrafer, som det ærede Medlem her har foreslaaet udeladt, og som han altsaa anerkjender maae blive staaende i Grundloven af 18de November 1863, hvis Gyldighed han indrømmer, findes ogsaa § 5. I Slutningen af denne Paragraphs første Stykke hedder det: „Af Forsikringsacten udledes tvende ligelydende Originaler, af hvilke den ene nedlægges i Geheimarchivet, den anden overgives til Rigsraadet, for at opbevares i sammes Archiv.“ Naar man vil anerkjende § 5 i Forfatningen af 18de November, kan man altsaa ikke godt lade være at anerkjende Rigsraadet, der omtales i denne Paragraph og formodentlig ogsaa i adskillige andre, og det er saaledes en noget dristig Paastand af det ærede Medlem, at han anerkjender Forfatningen, men ikke Rigsraadet, som den staber. Naar han dernæst taler om Virksomhedsgyldighed for Rigsraadet, komme vi vistnok ind paa den bekjendte Classification, som det ærede Medlem engang tidligere har gjort af alle de forskjellige Former, saasom Lovligt, Følulovligt, Qvartilovligt, Knaptlovligt, Unasitknaptlovligt osv., men dette kan neppe føre vidt. Vist er det, at der i det ærede Medlems eget Forslag ligger en Aerkjendelse, ikke blot af Forfatningen af 18de November, men ogsaa af Rigsraadet.

Ischærning: Den Aerkjendelse vedrører kun Rigsraadets Archiv, og har altsaa ikke Meget at sige.

Formanden: Jeg maa dog henstille til Thinget, om det ikke vil standse denne Discussion, da jeg ikke antager, at den fører til noget Resultat.

Krabbe: Den ærede Forslagsstiller har virkelig sat sig en for vanskelig Opgave i dette Møde, idet han har paantaget sig at forsvare Anskuelsen, der ikke ere hans egne. Efterat jeg har hørt ham udtale, at det Standpunkt, han her indtager, slet ikke er hans, men Regjeringens, og at den Anskuelse, hvorfra han gaaer ud, ikke er hans Overbeviisning, men